

PORVOO

BORGÅ

Ympäristönsuojelumääräysten perustelut

Rakennus- ja ympäristölautakunta 24.5.2012 § 71

Kaupunginhallitus 20.8.2012 § § 197

Kaupunginvaltuusto 29.8.2012 § 45

Sisältö

1 Ympäristönsuojelumääräykset	4
1 § Soveltamisala ja tavoite	4
2 § Ympäristönsuojelumääräysten valvonta	5
3 § Määritelmiä	5
2 Luku	6
JÄTEVEDET	6
Yleistä	6
4 § Jätevesien käsittely vesihuoltolaitoksen toiminta-alueella	6
5 § Jätevesien käsittely vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella	7
6 § Jätevesien käsittely yhteispuhdistamoissa	8
7 § Jätevesien käsittelylaitteistojen sijoittaminen, huolto ja näytteenotto	8
8 § Ajoneuvojen, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu ja huolto	9
9 § Veneiden pesu ja huolto	9
3 LUKU	10
ELÄINTEN PITO JA MAATALOUS	10
10 § Eläinsuojat, ulkotarhat, ratsastuskentät ja laitumet	10
11 § Maa- ja karjataloudesta sekä jätevedenpuhdistuksesta peräisin olevien eloperäisten jätteiden levitys ja käsittely	10
4 Luku	11
LUMEN VASTAANOTTOPAIKAT	11
12 § Lumen vastaanottopaikkojen sijoittaminen ja käyttö	11
5 LUKU	12
KEMIKAALIEN JA NESTEMÄISTEN VAARALLISTEN JÄTTEIDEN VARASTOINTI JA KÄSITTELY	12
13 § Yleiset määräykset öljyjen sekä vaarallisten kemikaalien ja jätteiden varastoinnista	12
14 § Lisämääräykset öljyjen ja muiden vaarallisten kemikaalien varastoinnista tärkeillä pohjavesialueilla	13
15 § Käytöstä poistetun säiliön käsittely	14
16 § Polttonesteiden jakelu	15
6 LUKU	16
JÄTTEIDEN KÄSITTELY	16
17 § Jätteiden sijoittaminen maahan tai maaperään	16
18 § Rakennusten julkisivujen kunnostustöissä syntyvät jätteet	17
19 § Kyllästysaineella käsitellyn puun hävittäminen	17
20 § Jätteiden poltto kiinteistöllä	17

7 LUKU	18
MAALÄMPÖLAITTEISTOJEN SISOITTAMINEN JA KÄYTTÖ	18
21 § Maalämpökaivojen sijoittaminen ja pohjaveden suojaaminen	18
22 § Maalämpökaivojen rakentamisessa muodostuvat jätteet	18
23 § Vesistöön sijoitettavat maalämpöputkistot	19
24 § Käytöstä poistetut porakaivot.....	19
8 LUKU	20
ILMA- JA VALOPÄÄSTÖJEN RAJOITTAMINEN	20
25 § Kulkuväylien ja pihojen kunnossapito- ja puhtaanapitotyöt	20
26 § Rakennusten julkisivujen kunnostaminen	20
27 § Rakennus- ja purkutyöt.....	20
28 § Tilapäinen murskaus ja louhinta	21
29 § Valaisulaitteiden käyttö ja sijoittaminen	21
9 LUKU	22
TILAPÄISEN MELUN JA TÄRINÄN TORJUNTA	22
30 § Tiedotusvelvollisuus erittäin häiritsevää melua ja tärinää aiheuttavasta toiminnasta	22
31 § Meluilmoitusmenettely	22
32 § Yleisötilaisuuksien meluntorjunta.....	23
33 § E erityisen häiritsevää melu yöaikaan.....	24
34 § Harjoituslentotoiminta	24
10 LUKU	26
MUUT MÄÄRÄYKSET	26
35 § Siirtymäkausimääräykset.....	26
36 § Poikkeukset määräyksistä	26
37 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä	26
38 § Määräysten voimaantulo	26

1

Ympäristönsuojelumääräykset

Perustelut

Johdanto

Ympäristönsuojelulain (86/2000) mukaan kunnilla on mahdollisuus antaa paikallisista olosuhteista johtuvia, kuntaa tai sen osaa koskevia yleisiä määräyksiä, jotka koskevat muuta kuin ympäristönsuojelulain nojalla luvanvaraista toimintaa taikka 61, 62 tai 78 §:n mukaan ilmoitusvelvollista toimintaa tai puolustusvoimien toimintaa.

Ympäristönsuojelulaissa on lueteltu ne asiat, joista kunnallisia ympäristönsuojelumääräyksiä voidaan antaa. Määräykset täydentävät osaltaan ympäristönsuojelulakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä.

Ympäristönsuojelumääräykset ovat ympäristönsuojelulain mukainen ohjauskeino. Ympäristönsuojelumääräyksiä vastaavia kunnallisia säädöksiä ovat jätehuoltomääräykset, terveydensuojelujärjestys ja rakennusjärjestys. Lisäksi järjestyslaissa on joitakin ympäristönsuojelua sivuavia määräyksiä ja myös kaavamääräykset voivat koskea ympäristönsuojelua. Ympäristönsuojelumääräysten valmistelussa on pyritty siihen, ettei ristiriitaisuuksia eri kunnallisten määräysten välillä tulisi.

1 § Soveltamisala ja tavoite

Ympäristönsuojelumääräysten yleinen tavoite on ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen sekä pilaantumisesta aiheutuvien haittojen poistaminen ja vähentäminen. Perusteena ovat paikalliset olosuhteet.

Ympäristönsuojelumääräykset ovat voimassa pääosin koko kaupungin alueella. Lisäksi on annettu joitain vain 3 §:ssä mainittuja erityisalueita koskevia määräyksiä.

2 § *Ympäristönsuojelumääräysten valvonta*

Ympäristönsuojelulain 21 §:n 1 momentin mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Viimeksi mainitun lain 5 §:n 1 momentin mukaan ympäristönsuojeluviranomaisen tehtävät hoitaa kunnan määräämä toimitus. Porvoon kaupungin hallinto- ja toimintasäännön 7 §:n mukaan ympäristönsuojeluviranomaisena toimii rakennus- ja ympäristölautakunta.

3 § *Määritelmiä*

Pykälässä määritellään tietyt keskeisiä käsitteitä, joiden täsmällinen määrittely on katsottu tarpeelliseksi väärinkäsitysten välttämiseksi.

2 Luku

JÄTEVEDET

Yleistä

Ympäristönsuojelulain 27b §:ssä on säädetty jätevesien yleinen puhdistamisvelvollisuus. Ympäristönsuojelulain 27b §:n 2 momentin mukaan muut kuin vesikäymälän jätevedet voidaan johtaa puhdistamatta maahan silloin kun niiden määrä on vähäinen eikä niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Lähtökohtana ympäristönsuojelumääräyksiä annettaessa on, että rakennuksen ollessa kantoveden varassa jätevesimäärä on niin pieni, ettei erityistä jätevesien käsittelyä tarvita.

Vesihuoltolain (119/2001) 10 §:n mukaan vesihuoltolaitoksen toiminta-alueella olevan kiinteistön on liityttävä jätevesiviemäriin. Ympäristönsuojelulain 27c §:n nojalla ympäristöministeriö voi asetuksella säätää muun muassa talousjätevesien puhdistuslaitteista ja menetelmistä. Valtioneuvosto on antanut asetuksen (209/2011), jolla säädellään kiinteistöjen talousjätevesien käsittelyä vesihuoltolaitoksen viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla. Asetus tuli voimaan 15.3.2011. Asetuksen tarkoitus on asettaa yhtenäinen perustaso jätevesien käsittelylle kaikilla haja-asutusalueilla, jotka eivät kuulu viemäriverkon piiriin. Tuota tasoa voidaan kunnallisilla määräyksillä paikallisesti tiukentaa.

Jätevesiin liittyvät ympäristönsuojelumääräykset koskevat pääosin vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella olevia kiinteistöjä.

4 § Jätevesien käsittely vesihuoltolaitoksen toiminta-alueella

Vesihuoltolain (119(2001) 13 §:n mukaan kiinteistön vesihuoltolaitteisto tulee pitää sellaisessa kunnossa ja sitä tulee käyttää siten, että siitä ei aiheudu vaaraa tai haittaa vesihuoltolaitoksen laitteiston käytölle eikä terveydelle tai ympäristölle. Ympäristönsuojelumääräyksissä on katsottu tarpeelliseksi määrätä täsmällisemmin viemäriverkkoon johdettavien jätevesien laadusta ja käsittelystä.

Pykälän 3. momentin määräyksellä estetään jätevesiviemärien virheellisestä asennuksesta aiheutuva ympäristön pilaantuminen.

Määräyksellä rajoitetaan jätevesien johtamista ympäristöön ja yksilöidään talousjätevesien käsittelyjärjestelmien puhdistusteholle asetettavia vaatimuksia siten kuin ympäristönsuojelulain 27c §:n nojalla annettu valtioneuvoston asetus talousjätevesien käsittelystä vesihuoltolaitoksen viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla (VNA 209/2011) tämän mahdollistaa.

Tavoitteena on, ettei jätevesistä aiheutuisi ympäristönsuojelulain 3 §:n 1 momentin tarkoittamaa ympäristön pilaantumista. Erityistä huomiota kiinnitetään talousjätevesien puhdistusvaatimuksiin tärkeillä pohjavesialueilla ja vesistöjen ranta-alueilla, joissa mahdollisesta pilaantumisesta aiheutuu eniten haittoja. Lisäksi pyritään estämään eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:ssä tarkoitettu kohtuuton rasitus.

Kiinteistön omistajan tai haltijan vastuulla on käyttää ja huoltaa jätevedenpuhdistuslaitteistoa siten, että se toimii voimassa olevien säännösten edellyttämällä tavalla. Mikäli on syytä epäillä, että laitteiston viasta, puutteellisesta hoitamisesta tai muusta syystä aiheutuu ympäristön pilaantumisen vaaraa, voidaan käsitellystä jätevedestä edellyttää näytteenottoa.

Toiminta, josta aiheutuu pohjaveden pilaantumisen vaaraa, on ympäristönsuojelulain 8 §:n mukaisen pohjaveden pilaamiskiellon vastaista. Toiminnalta ei edellytetä, että siitä aiheutuisi konkreettista pilaantumista vaan jo pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on kiellettyä. Lainkohdan mukaan kiellettyä on muun muassa toiminta, josta voi aiheutua pohjaveden muuttuminen terveydelle vaaralliseksi. Pykälän 5. momentti koskee myös öljyn- ja hiekanerotuskaivoista tulevia jätevesiä, ellei niitä johdeta umpisäiliöön.

Saostuskaivoilta edellytetään tiettyä mitoitusta suhteessa käsiteltäviin jätevesimääriin, jotta jätevesien viipymä kaivoissa muodostuu riittävän pitkäksi, suositeltava viipymäaika on kaksi vuorokautta. Tällöin jätevesi ehtii riittävästi jäähtyä eikä esim. rasvaa pääse karkaamaan haitallisessa määrin varsinaiseen puhdistusyksikköön. Samalla rajoitetaan kiintoaineen pääsyä ympäristöön. Saostuskaivojen mitoituksen lähtökohtana on ollut RT-kortissa (RT 66-10873 / LVI 23-10405) esitetty mitoitus.

Hulevesien sekä muiden suurten vesimäärien, kuten uimaallasvesien, johtaminen kiinteistökohtaisiin jätevesien puhdistuslaitteisiin on tarpeen kieltää, koska laitteistoja ei ole suunniteltu ja mitoitettu tällaisten vesien käsittelyyn. Valvontaviranomainen päättää suurten vesimäärien johtamisesta tapauskohtaisesti.

Talousjätevesien käsittelyyn tarkoitettuihin yhteispuhdistamoihin voidaan johtaa enimmillään jopa 99 asukkaan jätevedet ilman, että se edellyttää ympäristöluvan hakemista puhdistamon toiminnalle. Tällaisista yhteispuhdistamoista johdetaan kuitenkin huomattavia määriä käsiteltyä jätevettä yleensä yhteen paikkaan maastossa. Suurten jätevesimäärien ja niiden mahdollisten haittavaikutusten takia on tarpeen, että jätevedet käsitellään yhteispuhdistamoissa mahdollisimman hyvin.

Kirjallisen huolto- ja käyttö sopimuksen avulla määritellään mm. yhteispuhdistamon sijaintiin, hoitoon, huoltoon ja kustannuksiin liittyviä vastuukysymyksiä.

Jätevesien käsittelylaitteistot on sijoitettava vesiensuojelullisista ja terveydensuojelullisista syistä riittävän suojaetäisyyden päähän pilaantumiselle herkistä kohteista. Esimerkiksi talousvesikaivon veden pilaantuminen jätevesien vaikutuksesta voi aiheuttaa terveyshaittaa. Riittävällä suojaetäisyydellä voidaan ehkäistä myös muuta ympäristönsuojelulain 3 §:n 1 momentin mukaista pilaantumista, kuten hajuhaittoja.

Maaperäolosuhteet ja talousjätevesien määrä ja laatu voivat vaihdella eri kiinteistöillä huomattavasti, joten pykälän 2 momentissa ei ole määrätty kiinteitä, kaikilla kiinteistöillä sovellettavia vähimmäissuojaetäisyyksiä vesistöjä lukuun ottamatta. Riittävän suojaetäisyyden tärkeästä pohjavesialueesta ja talousvesikaivosta ratkaisee ympäristönsuojeluviranomainen tai tämän edustaja tapauskohtaisesti.

Maahanimeyttämön imeytysputkiston ja maasuodattamon alapinnan sijaintivaatimusta ylimpään pohjavedenkorkeuteen nähden on noudatettava pohjaveden pilaantumisvaaran takia.

Moitteettoman toiminnan varmistamiseksi puhdistuslaitteistoja ja talousjätevesien käsittelyjärjestelmään kuuluvia osia on huollettava niiden toimivuuden edellyttämällä tavalla. Puhdistustuloksen varmistaminen saattaa edellyttää myös näytteenottoa puhdistetusta jätevedestä.

Laitteistojen sijoituksessa on tarpeen huomioida poikkeuksellisten sääolojen aiheuttama vedenpinnan nousu ja tulviminen. Jätevesijärjestelmän alin taso on ympäristönsuojelumääräyksissä määrätty metrin Porvoon kaupungin rakennusjärjestyksessä määritettyjä lattiatasoja alemmaksi, jotta jätevesijärjestelmän ra-

kentäminen ja käyttö olisi mahdollista toteuttaa kohtuullisin kustannuksin.

Huoltotoimenpiteiden kirjaaminen ja kirjanpidon säilyttäminen on tarpeen valvonnan toteuttamiseksi.

8 § *Ajoneuvojen, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu ja huolto*

Autojen pesuvedet ovat jätevesiä, jotka on käsiteltävä kuten muutkin jätevedet. Pestäessä autoja liuottimia sisältävillä tai muilla pesuaineilla voi etenkin suurten jätevesimäärien johtaminen maastoon tai sadevesiverkostoon aiheuttaa ympäristön pilaantumista.

Ammattimaisessa tai muussa usein toistuvassa pesussa ovat jätevesimäärät suuria vaikka liuottimia tai muita pesuaineita ei käytettäisi. Tällöin muu jätevesien käsittelytapa kuin pykälän 1 ja 2 momentissa määrätty johtaminen jätevesiviemäriin riittävästi esikäsiteltynä ei voi tulla kysymykseen. Viemäriverkoston toiminnan kannalta on tarpeen, että jätevedet esikäsitellään ennen viemäriin johtamista öljyn- ja hiekanerotuskaivoissa.

Poikkeuksena ovat pykälän 3 momentissa mainitut jätevedet, jotka syntyvät pestäessä autoja satunnaisesti pelkällä vedellä tai miedoilla pesuaineilla. Tällöin vesi sisältää pääsääntöisesti vain vähäisiä määriä epäpuhtauksia. Vesiä maaperään imeytettäessä tai maastoon johdettaessa on kuitenkin aina pidettävä huoli siitä, ettei aiheuteta ympäristön pilaantumista.

Vesien pilaantumisen estämiseksi pykälän 4 momentissa kielletään pesuvesien johtaminen puhdistamattomina suoraan vesistöön. Ajoneuvojen, koneiden ja vastaavien laitteiden pesusta voi aiheutua ympäristön pilaantumista, kuten esimerkiksi yleisen viihtyvyyden ja alueen virkistyskäyttöön soveltumisen vähentymistä.

9 § *Veneiden pesu ja huolto*

Ympäristönsuojelulain 7 §:n mukaan maaperään ei saa päästää mitään ainetta siten, että seurauksena on maaperän pilaantumista. Vaikka haitallisten aineiden käyttöä veneiden niin sanotuissa antifouling -maaleissa on rajoitettu, ne sisältävät edelleen muun muassa kupariyhdisteitä. Veneitä pestäessä ja kunnostettaessa haitta-aineet joutuvat maaperään, ellei sitä estetä tiiviillä alustalla.

Veneiden talvisäilytyspaikoilla hiotaan veneitä, joiden pohjissa voi olla edelleen myrkyllisiä maaleja. Hiontajätteet jäävät maaperään ja aiheuttavat maaperän pilaantumista. Maaperän pilaantumisen estämiseksi maalijätteet tulisi saada ainakin pääosin talteen.

3 LUKU

ELÄINTEN PITO JA MAATALOUS

10 § Eläinsuojat, ulkotarhat ja ratsastuskentät

Tärkeillä pohjavesialueilla sijaitsevien eläinsuojien yhteydessä on aina tarpeen olla asianmukainen lantala. Lanta saadaan tällöin poikkeustilanteissakin varastoitua siten, ettei pohjaveden pilaantumisvaaraa synny esim., jos lannan luovutus sopimus ulkopuoliseen käyttöön päättyy eikä uutta sopimusta ole saatu tehtyä.

Vähimmäisetäisyyttä naapurikiinteistöstä, vesistöistä, valtaojista, kaivoista ja lähteistä sekä lannan siivoamista ja pölyämisen estämistä koskevat määräykset ovat tarpeen, jotta voidaan estää eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:ssä tarkoitettu kohtuuton rasitus sekä estää vesistöjen ja pohjavesien pilaantuminen. Asuin- tai muussa vastaavassa käytössä olevalla rakennuksella tarkoitetaan tässä yhteydessä vakituiseen tai vapaa-ajan asumiseen, liiketoimintaan tai koulutukseen tai muuhun vastaavaan toimintaan käytettävää rakennusta.

Lanta on tarpeen siivota ulkotarhoista ja ratsastuskentiltä säännöllisesti haitallisten valumiinien estämiseksi. Samasta syystä myös pintamaan uusiminen voi tulla kyseeseen.

Eläinsuojat, ulkotarhat, ratsastuskentät ja maneesit on tarpeen sijoittaa riittävän suojaetäisyyden päähän vesihuoltolaitosten vedenottamoista yhdyskuntien talousvedenottoon kohdistuvien riskien vähentämiseksi.

11 § Maa- ja karjataloudesta sekä jätevedenpuhdistuksesta peräisin olevien eloperäisten jätteiden levitys ja sijoittaminen

Maa- ja karjataloudesta sekä jätevedenpuhdistuksesta peräisin olevien eloperäisten jätteiden levitystä ja sijoittamista koskevilla määräyksillä estetään pohjavesien ja vesistöjen pilaantumista.

4 Luku

LUMEN VASTAANOTTOPAIKAT

12 § Lumen vastaanottoaikojen sijoittaminen ja käyttö

Lumen vastaanottoaikan perustaminen asemakaava-alueella edellyttää toimenpideluvan hakemista rakennusvalvonnasta. Luvanvaraisuudesta on määrätty Porvoon kaupungin rakennusjärjestyksen kappaleessa 2.2.

Lumen vastaanottoaikan perustaminen ei edellytä ympäristönsuojelulain mukaista lupaa, koska lunta ei luokitella jätteeksi. Kaduilta ja kiinteistöiltä poistettava lumi sisältää kuitenkin usein epäpuhtauksia ja jätteitä, minkä takia on tarpeen antaa määräyksiä, joilla vähennetään lumen läjittämisestä aiheutuvia haittoja.

Lumen läjittämisestä voi aiheutua roskaantumista, minkä lisäksi sulamisvedet ja itse lumen ajaminen voivat aiheuttaa lähiympäristöön haittoja. Lumen haitta-ainepitoisuudet eivät yleensä ole korkeita, mutta silti on varmintä, että lumen vastaanottoaikkaa ei perusteta vedenhankinnan kannalta tärkeälle pohjavesialueelle. Roskien siivoaminen kuuluu vastaanottoaikan pitäjälle.

5 LUKU

KEMIKAALIEN JA NESTEMÄISTEN VAARALLISTEN JÄTTEIDEN VARASTOINTI JA KÄSITTELY

13 § Yleiset määräykset öljyjen sekä vaarallisten kemikaalien ja jätteiden varastoinnista

Säännöksen määräyksillä pyritään ehkäisemään kemikaalien varastoinnista ja käsittelystä aiheutuvia päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia, jotka ilmenevät ympäristön, kuten maaperän ja pohjaveden, pilaantumisena.

Varusteet

Säiliön varustusta koskevan määräyksen tavoitteena on ehkäistä vahinkoja ja säiliöihin kohdistuvaa ilkivaltaa sekä tätä kautta aiheutuvaa ympäristön pilaantumista. Säiliön asianmukainen merkitseminen on tarpeen mm. valvonnan toteuttamiseksi.

Sijoituspaikka ja päästöjen rajoittaminen ja ehkäiseminen

Kemikaalivarastoilta edellytetään turvallisuutta. Kemikaalit on varastoitava hallitusti siten, että niiden leviäminen ympäristöön on estetty. Ulkopuolisten pääsy kemikaalien varastopaikoille on estettävä. Näin voidaan estää ilkivaltaa ja siitä aiheutuvaa ympäristön pilaantumista. Määräys ei koske vaarallisten kemikaalien vähäistä varastointia kotitalouksissa.

Tiiviin alustan, suoja-altaan, tai muun vastaavan rakenteen avulla voidaan estää kemikaalin pääsy maaperään tai viemäriin onnettomuus- tai vuototilanteissa. Säiliön välitilan tiiveyden todentavan laitteen avulla mahdolliset vuodot havaitaan ajoissa.

Tankkauksen ja täytön yhteydessä saattaa nestettä päästä maahan. Suojaamalla tankkaus- ja täyttöpaikka nesteitä läpäisemättömällä pinnoitteella estetään maaperän pilaantuminen.

Tankkaus- ja täyttöpaikalla tarkoitetaan muita kuin valtioneuvoston asetuksessa nestemäisten polttoaineiden jakeluasemien ympäristönsuojeluvaatimuksista (444/2010) tarkoitettuja jakeluasemia.

Säiliöiden tarkastukset

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös maanalaisten öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista (344/1983) koskee vain pohjavesi-

alueilla olevia öljysäiliöitä. Huonokuntoiset öljy-, polttoaine- ja muut kemikaalisäiliöt voivat vuotaessaan aiheuttaa maaperän pilaantumista, joten myös muilla alueilla on yksivaippaisille säiliöille tarpeen määrätä tarkastamisvelvollisuus. Näin säiliöiden kunnan heikkeneminen voidaan havaita ajoissa ja estää vahinkojen syntymisen.

Tarkastuksen suorittajalta edellytetään luotettavuutta ja erillistä hyväksyntää, koska tarkastus tehdään erityismittalaitteita käyttäen.

Onnettomuudet

Onnettomuudesta tehdyn ilmoituksen perusteella valvontaviranomainen voi suorittaa tarkastuksen ja antaa ohjeita tai määräyksiä ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi ja vahinkojen vähentämiseksi.

14 § *Lisämääräykset öljyjen ja muiden vaarallisten kemikaalien varastoinnista tärkeillä pohjavesialueilla*

Kemikaalien varastointi muodostaa aina riskin maaperälle ja pohjavedelle. Tärkeällä pohjavesialueella säiliö on sijoitettava maan päälle, jolloin sen kuntoa on helpompaa seurata ja mahdolliset vuodot havaitaan nopeammin. Määräys on yhdenmukainen Porvoon kaupungin rakennusjärjestyksessä olevien polttonestesäiliöitä koskevien määräysten kanssa.

Vanhojen säiliöiden pinnoittaminen uudelleen esim. lujitemuovilla saattaa johtaa siihen, ettei säiliön seinämän paksuutta enää voida mitata, jolloin ei myöskään säiliön kuntoa ja käyttöikää pystytä arvioimaan. Tästä johtuen on näille säiliöille asetettu käyttöiäksi enintään 5 vuotta.

Poltonesteiden ja kemikaalien varastointi työmaa-alueilla

Liikenne- ja viestintäministeriön asetuksen 369/2011 mukaiset IBC-pakkaukset on suunniteltu käytettäväksi sekä kemikaalien kuljetuksessa että varastoinnissa. Säiliöiden seinämien paksuudelle on asetettu materiaaliikohtaiset vähimmäisvaatimukset, minä lisäksi säiliöt on tarkastutettava 2,5 vuoden välein.

Väliaikaisistakin työmaista aiheutuu pohjaveden pilaantumisen vaaraa, mikäli tarvittavia polttoaineita ja muita kemikaaleja sekä toiminnassa muodostuvia vaarallisia jätteitä ei säilytetä huolellisesti ja mikäli työkoneita huolletaan alueella. Työkoneiden säilytyspaikat voidaan suojata esim. tiiviillä muovikalvolla.

Säiliöiden tarkastukset

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen (344/1983) mukaan tärkeillä pohjavesialueilla maanalaiset polttoöljysäiliöt tulee tarkastaa 10 vuoden kuluessa asennuksesta ja tämän jälkeen säiliön kuntoluokan mukaan 2–10 vuoden välein, edellyttäen säiliön olevan edelleen käyttökelpoinen.

15 § *Käytöstä poistetun säiliön käsittely*

Vanhat käytöstä poistetut öljy- ja kemikaalisäiliöt putkistoinen luetaan jätteeksi, johon sovelletaan jätelain säännöksiä. Jätteestä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemisestä säädetään lisäksi ympäristönsuojelulaissa. Säiliöiden jättäminen maahan ei täytä jätelain vaatimuksia jätteen käsittelystä.

Käytöstä poistetut vanhat polttoöljysäiliöt muodostavat riskin maaperälle ja pohjavedelle. Jos säiliötä ei ole puhdistettu, on olemassa vaara, että maaperä pilaantuu aikaa myöten säiliöiden rikkoutuessa.

Poistamalla säiliöt maaperästä estetään huonokuntoisista vanhoista säiliöistä aiheutuva maaperän pilaantuminen. Samalla voidaan havaita jo mahdollisesti sattuneet vuodot ja niiden aiheuttama maaperän pilaantuminen.

Silloinkin, kun säiliötä ei edellytetä poistettavaksi, on niiden ilma- ja täyttöputket poistettava. Vanhoihin käytöstä poistettuihin täyttöputkiin voidaan vahingossa johtaa polttoaineita tai muita kemikaaleja. Mikäli käytöstä poistetun säiliön kunnosta ei ole varmuutta, ei ole mahdollista arvioida, onko säiliöstä vuotanut öljyä maaperään. Säiliötä ei voi jättää maaperään ilman, että maaperän puhtaus varmistetaan.

Vanhat öljysäiliöt voivat sijaita maaperässä sellaisessa paikassa, josta niitä on teknisesti hyvin vaikea poistaa. Poistamisesta voi aiheutua esimerkiksi vahinkoa muulle omaisuudelle, jolloin poistamisvelvollisuus saattaa muodostua kohtuuttomaksi. Poikkeusta säiliön poistamisvelvollisuudesta voi hakea ympäristönsuojeluviranomaiselta määräyksessä mainitulla perusteella. Ympäristönsuojeluviranomainen tai sen määräämä viranhaltija harkitsee poikkeuksen myöntämistä tapauskohtaisesti. Jos kuitenkin on ilmeistä, että öljyä on vuotanut maaperään, on säiliö riskinarvion perusteella mahdollisesti poistettava.

Kiinteistön myynnin yhteydessä vastuu säiliöstä siirtyy kiinteistön uudelle omistajalle, joten hänelle on annettava siitä tieto.

Ympäristönsuojelumääräykset eivät saa koskea toimintaa, joka edellyttää ympäristönsuojelulain mukaista lupaa tai rekisteröintiä.

Nestemäisten polttoaineiden jakeluasemiin, joiden polttoainesäiliöiden kokonaistilavuus on vähintään 10 m³, sovelletaan valtioneuvoston asetusta nestemäisten polttoaineiden jakeluasemien ympäristönsuojeluvaatimuksista (444/2010). Asetusta sovelletaan ympäristönsuojelun vähimmäisvaatimuksena myös jakeluasemiin sekä auto- tai konevarikoiden jakelupisteisiin, joiden polttoainesäiliöiden kokonaistilavuus on alle 10 m³, mikäli jakeluasema tai jakelupiste sijaitsee tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella ja sen toiminnasta voi aiheutua pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

Yllä mainitun mukaiset jakeluasemat ja jakelupisteet edellyttävät ympäristönsuojelulain mukaista lupaa tai rekisteröintiä.

Muita yritystoimintaan liittyviä polttonesteiden jakelupisteitä koskien ympäristönsuojeluviranomainen voi antaa määräyksiä, mikäli jakelupisteen sijoittamisesta tai toiminnasta katsotaan aiheutuvan ympäristön pilaantumisen vaaraa.

6 LUKU

JÄTTEIDEN KÄSITTELY

17 § *Jätteiden sijoittaminen maahan tai maaperään*

Silloinkin, kun mineraaliperäisen jätteen hyödyntäminen ei edellytä ympäristölupaa tai asetuksen 591/2006 mukaista ilmoitusta, on ympäristönsuojeluviranomaiselle annettava valvontaa varten mahdollisuus kieltää tai antaa määräyksiä jätteen sijoittamisesta maaperään, mikäli sijoittamisesta voidaan epäillä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen vaaraa. Viranomainen arvioi jätteen soveltuvuuden kyseiseen kohteeseen ja voi tarvittaessa antaa hyödyntämistä koskevia määräyksiä. Tämän vuoksi sijoittamisesta tulee ilmoittaa pykälän 5. momentin mukaisesti etukäteen ympäristönsuojeluviranomaiselle. Jätteiden hyödyntämisen tavoitteena tulee olla neitseellisen kiviaineksen korvaaminen maarakentamisessa. Ilmoitusmenettelyn avulla voidaan myös valvoa tämän tavoitteen toteutumista.

Jätelakia ei sovelleta rakennustoimien aikana muodostuneeseen puhtaaseen maa-ainekseen, joka varmasti, suunnitelmallisesti ja sellaisenaan hyödynnetään rakentamisessa. Maa-ainesten kuljettamisen ja hyödyntämisen katsotaan olevan suunnitelmallista vain, jos esim. rakennusvalvonta- tai ympäristönsuojeluviranomaisella on ollut mahdollisuus ottaa kantaa suunnitelmaan ennen sen toteutusvaihetta.

Puutarhajätteiden viemistä yleisille alueille voidaan pitää ympäristön pilaamisena. Myös pienten määrien vieminen voi aikaa myöten aiheuttaa ympäristön pilaantumista. Toiminta voi aiheuttaa mm. muun roskaamisen lisääntymistä, vieraiden kasvilajien leviämistä uusille alueille sekä alueiden paikallisen kasviston heikentymistä. Lisäksi maahan läjitetyt puutarhajätteet houkuttelevat usein paikalle mm. etanoita, rottia ja muita tuhoeläimiä.

Tärkeillä pohjavesialueilla sekä muilla talousvedenoton kannalta tärkeillä alueilla on kaikessa toiminnassa noudatettava erityistä varovaisuutta. Tämän vuoksi jätemateriaalien sijoittamista näille alueille on rajoitettu.

18 § Rakennusten julkisivujen kunnostustöissä syntyvät jätteet

Polyklooratut bifenyylit (PCB) ovat pysyvyydeltään ja kertyvyydeltään pahimpia ympäristömyrkkyjä. PCB:tä sisältävät tuotteet ja laitteet ovat vaarallisia jätteitä. PCB:tä tai lyijyä sisältävien saumausaineiden poisto on suoritettava siten, että syntyvät jätteet saadaan mahdollisimman hyvin talteen. Kemiallisessa maalinpoistossa käytettävät liuottimet ja työssä syntyvä liuottimia sisältävä maalinpoistojäte ovat yleensä vaarallisia jätteitä, jotka on kerättävä talteen ja toimitettava vaarallisten jätteiden käsittelyyn.

19 § Kyllästysaineella käsitellyn puun hävittäminen

Vaarallisten jätteiden hyödyntäminen edellyttää ympäristölupaa.

20 § Jätteiden poltto kiinteistöllä

Erilaisia puutarhan- ja pihanhoidossa muodostuvia jätteitä käsitellään asuinkiinteistöillä yleisesti polttamalla. Avopoltoksi katsotaan myös tynnyrissä, grillissä tai vastaavassa rakennelmassa tapahtuva jätteiden poltto.

7 LUKU

MAALÄMPÖLAITTEISTOJEN SIJOITTAMINEN JA KÄYTTÖ

21 § Maalämpökaivojen sijoittaminen ja pohjaveden suojaaminen

Maalämpökaivojen sijoittamista tärkeille pohjavesialueille rajoitetaan, koska niissä käytetään lämmönsiirtonesteinä erilaisia kemikaaleja, jotka pohjaveteen kulkeutuessaan voivat aiheuttaa pohjavedessä suoria muutoksia tai reagoida maaperän mineraalien kanssa vaikuttaen haitallisesti pohjaveteen. Tämän johdosta pohjavesialueilla maalämpökaivojen putkistoilta voidaan edellyttää tiiveyden varmistamista esimerkiksi painetestauksella. Painetestaus on tehtävä vedellä ennen putkiston täyttämistä lämmönsiirtonesteellä.

Maalämpökaivon rakentaminen edellyttää aina maankäyttö- ja rakennuslain mukaista toimenpidelupaa. Toimenpideluvan yhteydessä arvioidaan voidaanko lämpökaivo porata suunniteltuun paikkaan siten, ettei siitä aiheudu naapuruussuhdelain mukaista haittaa. Ohjeellinen maalämpökaivon etäisyys tulisi olla vähintään 20 m toisesta lämpökaivosta, 40 m porakaivosta, 20 m rengaskaivosta, 3 m rakennuksesta, 10 m tontin rajasta ja 5 m viemäreistä, vesijohdoista ja maanalaisista sähkökaapeleista. Edellä mainituista ohjeista voidaan poiketa tapauskohtaisesti ja naapurin kirjallisella suostumuksella.

Myrkyllisillä lämmönsiirtonesteillä tarkoitetaan esim. metanolia tai muita ympäristölle ja terveydelle erityisen vaarallisia kemikaaleja, jotka voivat aiheuttaa em. haittoja.

Porareikien kautta on suora yhteys pohjavesiin. Epäpuhtaudet voivat tällöin kulkeutua nopeasti pohjaveteen aiheuttaen esim. oman tai naapurin kaivon veden pilaantumisen.

22 § Maalämpökaivojen rakentamisessa muodostuvat jätteet

Käytöstä poistetut lämmönsiirtonesteet ovat vaarallisia jätteitä. Vaihdettaessa lämmönsiirtonesteitä tulee toimia jätelainsäädännössä edellytetyllä tavalla.

Maalämpökaivon poraamisessa muodostuu suuri määrä hienojakoista kiviainesta ja lietettä, joiden loppusijoittaminen voi olla ongelmallista. Poraamisessa muodostuvan jätteen loppusijoittamisesta ei saa aiheutua haittaa pinta- tai pohjavesille tai naapureille. Jätteen haltija on vastuussa toiminnassa muodostuvasta kiviaineksesta ja porauslietteestä.

23 § Vesistöön sijoitettavat maalämpöputkistot

Vesistöön sijoitettava maalämpöputkisto edellyttää aina vesialueen omistajan kirjallista suostumusta, sillä vesialueen omistajan ja viranomaisen tulee olla selvillä lämpöputkistojen sijainnista vesistöissä. Tällä varmistetaan, että vesistöissä tehtävät muut mahdolliset rakentamistyöt, kuten ruoppaukset, eivät vaurioita lämmönsiirtoputkistoa eikä putkistoista aiheudu haittaa muille vesialueen käyttäjille.

24 § Käytöstä poistetut pora- ja rengaskaivot

Käytöstä poistetut pora- ja rengaskaivot voivat aiheuttaa pohjaveden pilaantumisen vaaraa. Pintavesien, esimerkiksi tulipalon sammutusvesien tai kemikaalivahingon pääsy pohjaveteen voidaan estää esimerkiksi tiiviillä ja ehjällä tulpalla porareiässä.

8 LUKU

ILMA- JA VALOPÄÄSTÖJEN RAJOITTAMINEN

25 § Kulkuväylien ja pihojen kunnossapito- ja puhtaanapitotyöt

Kostuttamalla puhdistettava alue voidaan ehkäistä pölyämisestä aiheutuvaa ilmanlaadun heikkenemistä ja siitä seuraavia viihtyvyyden- ja terveyshaittoja.

Ilmanlaadun kannalta ongelmallisinta aikaa on kevään katupölykausi, jolloin autojen renkaat jauhavat kadulla olevaa hiekoitus-hiekkaa ja asfalttipölyä. Lehtipuhaltimien käyttö tähän vuodenaikaan saattaa nostattaa katupölyä ilmaan ja heikentää näin ilmanlaatua. Tästä syystä lehtipuhaltimien käyttö taajama-alueilla on keväiseen aikaan kokonaan kielletty.

26 § Rakennusten julkisivujen kunnostaminen

Rakennusten julkisivujen hiekkapuhalluksessa muodostuu runsaasti pölyä. Pölyntorjuntaa koskevan määräyksen tavoitteena on estää ympäristön pilaantuminen ja terveyshaittojen syntyminen. Pienimuotoisissa kunnostustöissä haitat ovat todennäköisesti niin vähäisiä, ettei erityisiä suojauksia tarvita.

Ympäristöministeriö on antanut ohjeet toimenpiteistä ympäristön pilaantumisen estämiseksi poistettaessa elementtirakennusten polykloorattuja bifenyylejä (PCB) tai lyijyä sisältäviä saumoja. PCB:tä tai lyijyä sisältävien julkisivusaumojen korjaustyön aikana ja sen jälkeen on parhaalla mahdollisella tekniikalla varmistuttava siitä, ettei PCB- tai lyijypitoinen jäte tai pöly leviä ympäristöön ja aiheuta vaaraa asukkaiden ja työntekijöiden terveydelle. Leviämisen estämiseksi on käytettävä riittävän tehokkaita työvälineitä ja -tekniikoita sekä suojaustoimenpiteitä.

Riittävällä tiedottamisella voidaan välttää toiminnan asukkaille aiheuttamaa rasitusta.

27 § Rakennus- ja purkutytöt

Rakennusten ja rakenteiden purkamisesta aiheutuu usein huomattavaa pölyämistä. Lisäksi pölyävän aineksen kuljettaminen voi aiheuttaa haittoja ajoreittien varrella. Tämän takia purkutöiden yhteydessä on kaikkien vaiheiden osalta huolehdittava riittävästä pölyntorjunnasta.

28 § Tilapäinen murskaus ja louhinta

Murskauksesta aiheutuu merkittävää pölyhaittaa ja ympäristön pilaantumista. Louhintatöissä pölyämistä voi aiheutua kallioporauksesta ja kerätyn porauspölyn huolimattomasta käsittelystä. Määräyksen tavoitteena on estää pölyn haitallinen leviäminen ympäristöön.

29 § Valaisulaitteiden käyttö ja sijoittaminen

Voimakasta valoa aikaansaavat valonheittimet tai muut laitteet voivat haitata asukkaiden normaalia elämää, mikäli valaisulaitteet on suunnattu kohti asutusta. Valaisulaitteet on tämän takia suunnattava tai ne on muuten asennettava mahdollisimman vähän asukkaita haittaavalla tavalla.

9 LUKU

TILAPÄISEN MELUN JA TÄRINÄN TORJUNTA

Melu on tietyn yksilön ja ympäristön kannalta epämielekäs ja häiritsevä ääni, joka rasittaa tai vahingoittaa elimistöä fyysisesti tai psyykkisesti. Melu on yksi yleisimpiä elinympäristön laatua heikentäviä tekijöitä ja se vaikuttaa monella tavalla kielteisesti ihmisen terveyteen ja hyvinvointiin. Melu voi häiritä tai vaikeuttaa työskentelyä, lepoa, nukkumista, viestintää ja oppimista. Voimakas melu saattaa vaurioittaa pysyvästi korvaa ja aiheuttaa kuulokyvyn eriasteista heikkenemistä. Melu voi myös aiheuttaa esimerkiksi stressiä ja monia muita fyysisiä ja psyykkisiä vaikutuksia.

30 § Tiedotusvelvollisuus erittäin häiritsevää melua ja tärinää aiheuttavasta toiminnasta

Tiedottamalla etukäteen erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toiminnasta voidaan vähentää toiminnan vaikutusalueella oleville aiheutuvaa haittaa. Toiminnasta on annettava tiedoksi ainakin työn laatu, kesto, päivittäiset toimintaajat sekä toiminnan vastuuhenkilön yhteystiedot. Ympäristönsuojeluviranomainen voi tarvittaessa antaa määräyksiä tiedottamisen kattavuuteen liittyen.

Riittävän aikaisella tiedottamisella varmistetaan tiedonkulku taloyhtiöille ja isännöitsijöille.

31 § Meluilmoitusmenettely

Pykälässä on lueteltu tilanteita, joissa ympäristönsuojelulain 60 §:n mukainen meluilmoitusmenettely tulee sovellettavaksi. Tämä koskee toimintoja, joiden aiheuttaman melun tai tärinän on vakiintuneesti katsottu olevan erityisen häiritsevää.

Kohdassa 1 tarkoitettua toimintaa koskien on katsottu, että toiminnan ollessa lyhytaikaista (alle 10 päivää) siitä ei aiheudu lähiympäristöön kohtuutonta haittaa edellyttäen, että toiminnasta on 30 §:n mukaisesti tiedotettu etukäteen lähimmille melulle altistuville kohteille. Toiminnan kestäessä kauemmin kuin 10 päivää voi päivittäisten toiminta-aikojen arviointi tulla kyseeseen. Tällöin toiminnanharjoittajan on tehtävä toiminnasta ympäristönsuojeluviranomaiselle ympäristönsuojelulain 60 §:n mukainen kirjallinen ilmoitus.

Murskaamo, jonka toiminta-aika on yhteensä vähintään 50 päivää, edellyttää ympäristönsuojeluasetuksen (169/2000) 1 §:n kohdan 7e) mukaan ympäristölupaa.

Kohdassa 2 tarkoitettujen töiden suorittaminen viikonloppuna edellyttää ympäristönsuojelulain 60 §:n mukaista meluilmoitusmenettelyä. Määräyksen tavoitteena on turvata lähiympäristön asukkaiden viikonloppurauha. Ympäristönsuojeluviranomainen harkitsee sallitut päivittäiset toiminta-ajat tapauskohtaisesti.

Kohdassa 4 tarkoitettu kertaluonteinen äänentoistolaitteiden ja äänenvahvistimien käyttö ulkotiloissa klo 22.00 – 7.00 edellyttää ympäristönsuojelulain 60 §:n mukaista meluilmoitusmenettelyä. Hiljaisen taustamusiikin soitto esim. stereolaitteista tai akustisesti esitettynä on sallittua ilman meluilmoitusmenettelyä. Tällöin on kuitenkin huolehdittava siitä, että musiikista ei aiheudu häiritsevää melua lähimmän asutuksen suuntaan. Mikäli äänentoistolaitteita ja äänenvahvistimia käytetään asuinalueella säännöllisesti ja pitkäkestoisesti klo 22.00 jälkeen, terveyshaittojen mahdollisuus on selvitettävä ja toimintaa koskee terveydensuojelulain mukainen ilmoitusvelvollisuus.

Ilotulituksesta aiheutuva melu on lyhytaikaista, mutta se voidaan kokea erityisen häiritsevänä varsinkin talouksissa, joissa asuu vanhuksia, lapsia tai kotieläimiä. Erityisesti ilta- tai yöaikaan järjestettävä ilotulitus voi haitata ympäristön asukkaita. Näin ollen on klo 22.00 jälkeen järjestettävästä ilotulituksesta tehtävä ympäristönsuojeluviranomaiselle ympäristönsuojelulain 60 §:n mukainen ilmoitus. Ilotulituksen yhteydessä on aina huolehdittava riittävästä tiedottamisesta.

32 § *Yleisötilaisuuksien meluntorjunta*

Ympäristönsuojelulain 5 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on oltava riittävän selvästi selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista ja haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista. Ympäristönsuojelulain 4 §:ssä todetun aiheuttamisperiaatteen mukaan toiminnanharjoittajan tulee huolehtia ympäristöhaittojen ennaltaehkäisemisestä ja ympäristöhaittojen poistamisesta tai rajoittamisesta mahdollisimman vähäisiksi.

Äänentoistolaitteiden suuntaamisella ja säätämällä voidaan vähentää naapurustolle aiheutuvaa haittaa.

33 § *Erityisen häiritsevä melu yöaikaan*

Muun muassa kiinteistöjen kunnossapito- ja huoltotyöt, kuten esimerkiksi lumen auraus ja jätteiden kuormaus yöaikaan asuntujen ja muiden vastaavien kohteiden läheisyydessä aiheuttavat asukkaille erityisen häiritsevää melua etenkin, jos työtä tehdään toistuvasti yöaikaan. Kunnossapitotyöt ovat luonteeltaan sellaisia, ettei niistä ole tarkoituksenmukaista vaatia meluilmoituksen tekemistä, vaikka työt aiheuttavatkin erityisen häiritsevää melua.

Useimmiten ei voida etukäteen edes tietää milloin työtä joudutaan tekemään, joten ilmoituksen tekeminen etukäteen olisi käytännössä mahdotonta eikä vastaisi ympäristönsuojelulain 60 §:n tarkoitusta.

Määräyksellä ohjataan työt tehtäväksi pääsääntöisesti päiväaikaan, jolloin kunnossapidossa ja muissa töissä käytettävien koneiden ja laitteiden melua ei katsottaisi erityisen häiritseväksi. Poikkeuksena ovat välttämättömät työt, joita ei voida lykätä esimerkiksi liikenneturvallisuuden takia, tai jotka liittyvät tiettyinä ajankohtana välttämättömiin maataloustöihin. Silloin tällöin yöaikaan tehtävä välttämätön työ ei aiheuta asukkaille vastaavaa haittaa kuin toistuvasti yöaikaan tehtävä työ.

Koska meluhaittaa voidaan kuitenkin vähentää tiedottamalla asiasta etukäteen, on perusteltua edellyttää tiedottamista meluhaittaa aiheuttavasta työstä myös silloin, kun meluilmoitusta ei vaadita ja tiedottaminen on muuten mahdollista.

34 § *Harjoituslentotoiminta*

Ympäristöministeriö on lausunnossaan 25.11.2011 (YM 6/45/2011) todennut, että harjoituslentoliikenteen meluhäiriöön on mahdollista puuttua kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä. Tätä käsitystä tukee myös oikeusministeriön 6.6.2011 päivätty kannanotto (OM 13/912/2011).

Suomen Kuntaliitto on lausunnossaan 3.4.2012 (963/90/2012) katsonut, että Ilmailulaissa ei ole työväliseitä asutuksen yllä tapahtuvan hui- ja harjoituslentotoiminnan meluhaittojen sääntelyyn. Ainakin kohtuuttoman meluhäiriön osalta asiaa voi mahdollisesti säädellä ympäristönsuojelumääräyksillä.

Porvoossa on asutuksen yllä tapahtuva jatkuva hui- ja harjoituslentotoiminta ajoittain koettu siitä aiheutuvan melun vuoksi erittäin häiritseväksi. Häiriö voi muodostua kohtuuttomaksi, jos melu poikkeaa voimakkaasti muuten hiljaisesta taustamelutasosta ja jatkuu pitkään. Häiriö korostuu myöhään illalla, aikaisin aamulla

tai viikonloppuisin lennettäessä. Myös lentotavalla on vaikutusta melun häiritsevyyteen.

Pienkoneiden huvi- ja harjoituslentotoiminnan melu on häiriövaikutukseltaan rinnastettavissa maa- ja vesiliikenteen meluun sillä erolla, että se on vailla tosiasiallista valvontaa. Valvonta kunnassa edellyttää asian huomioimista ympäristönsuojelumääräyksissä.

10 LUKU

MUUT MÄÄRÄYKSET

35 § Siirtymäkausimääräykset

Ympäristönsuojelumääräyksissä asetetaan velvoitteita, jotka merkitsevät kiinteistön omistajille ja haltijoille taloudellisia kustannuksia ja velvollisuuksia konkreettisiin toimenpiteisiin.

Pykälän 1 momentissa asetetaan määräysten 13 §:stä ja 14 §:stä poikkeava määräaika maanalaisten öljy-, polttoaine- ja muiden kemikaalisäiliöiden määräaikaistarkastuksille ensimmäisen tarkastuksen määräajan selventämiseksi.

36 § Poikkeukset määräyksistä

Yksittäisissä tapauksissa voi olla tarpeen poiketa ympäristönsuojelumääräyksistä. Tämä edellyttää, että poikkeaminen ei aiheuta ympäristöhaittaa tai naapuruussuhdelain 17 §:n mukaista haittaa.

37 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

Pykälän tarkoituksena on selventää ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen seuraamuksia viittauksella ympäristönsuojelulain asianomaisiin säännöksiin.

38 § Määräysten voimaantulo

Päätös ympäristönsuojelumääräysten hyväksymisestä annetaan tiedoksi siten kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös katsotaan annetun tiedoksi, kun kuulutus on asetettu yleisesti nähtäville. Samoin on kuulutettava ympäristönsuojelumääräysten voimaantulosta.